

- هو العليم -

عنوان:

هوای نفس، فاسد کننده‌ی عقل و دین است

دکتر وحید باقر پور کاشانی

©SERATEHAGHI

چه کار بکنیم که انسان در مسیر درست قرار بگیرد؟ در روایات، اول گفتند هوی باعث می شود عقل فاسد گردد؛ هوی باعث می شود دین فاسد گردد؛ حالا از آن طرف هم گفتند چه کار بکنیم در جهت عقلانیت قرار بگیریم؟! چه کار بکنیم در جهت دین قرار بگیریم؟! روایات زیادی وجود دارد، من دو تا حدیث فقط خدمت دوستان بخوانم؛

غرر الحکم از حضرت امیر علیه السلام، حدیث ۵۲۶۳: «رَأْسُ الْعَقْلِ مُجَاهِدَةُ الْهَوَىِّ.. یعنی آن چیزی که در ارتباط با عمد نتیجه ای که با عقل می خواهی بگیری و درست مشی بکنی چیست؟ باید این هوی نفست را بکوبی؛ این در مورد عقل. در مورد دین، همین غرر الحکم، حدیث ۵۲۲۷: «رَأْسُ الدِّينِ مُخَالَفَةُ الْهَوَىِّ.. یعنی با این دین به کجای خواهی برسی؟ به این جا برسی که باید این هوی نفست را بکوبی؛ از آن طرف می گوید این هوی نفس، دین را فاسد می کند، عقل را فاسد می کند، حالا اگر بخواهی در جهت عقلانیت قرار بگیری، در جهت دین داری قرار بگیری، چه کاری کنی؟ باید این هوی نفس را بکوبی؛ لذا این خیلی مهم هست؛

عسکریم پیوسته
الهدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَالسَّلَامُ

مثلاً در حالات مرحوم علامه‌ی حلی (عالم بزرگ شیعه، متکلم، فقیه و در جهات مختلف صاحب نظر) آوردند می‌گفتند ایشان می‌خواست فتوا بدهد در مورد اینکه آیا اگر نجاست داخل آب چاه بیفتد، این آب چاه نجس می‌شود یا نجس نمی‌شود؟! این‌ها بحث‌های فقهی هست که قبلاً فکر می‌کردند آب چاه در حکم آب قلیل هست، بعداً فهمیدند که متصل در حکم آب کر هست. حالا ایشان چه کار کرد؟! ایشان دید یک چاهی در خونه‌اش است، لذا همین خیلی برایش سنگین بود؛ اگر چنانچه نجس باشد، بچه‌ها هم میانند و بالاخره یک نجاستی چیزی داخل این چاه می‌افتد باید چه کار کند. دستور داد که من در این زمینه می‌خواهم فتوا بدهم. کتاب‌های حدیثی و آیات و روایات را کنارش گذاشت تا حکم خدا و پیامبر صلی الله علیه و آله را صادر کند. چاه خانه‌اش را دید، احساس کرد درونش یک حسی دوس دارد کاری بکند که بگوید پاک هست؛ دستور داد چاه خانه‌اش را با خاک پر کنند!

چند نفر بنا آمدند پر از خاکش کردند، گفت حالا خیالم راحت شد؛ کتاب‌هایش را پخش کرد و شروع کرد تک‌تک روایات فقهی را بالا و پایین کرد تا ببینند چه حکمی بدهد.

عسکری
پیامبر صلی الله علیه و آله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فهمید که با آن دستوراتی که الان هم هست، چه جوری می شود نجاستی که داخل آب چاه ریخته شده، مثلاً خون آلود شده را چگونه می توان پاک کرد. یعنی تا این اندازه رعایت می کردند! یا بحث قضاوت! قضاوت حتماً نباید در دادگاه باشد! گاهی وقت ها نسبت به دو تا بچه هم می خواهی قضاوت بکنی! نسبت به دو تا دوست داری قضاوت می کنی! ته دل می بینی یک محبتی هست، یک جایگاهی هست، یک مسائلی هست!

لذا قضاوت مهم است! این جایی که فرمودند سه چهارم این قضاوت در جهنم هستند!

این قدر کار مشکلی هست! قضاوت یک معنی کلی دارد. عدالت! این ها خیلی مشکل هست!

تا این هوی نفس کوید نشود، انسان عدالتش را نمی تواند پیاده بکند!

حتی نسبت به زنش، نسبت به بچه اش، نسبت به دوستش، نسبت به همکارش، نسبت به ارباب رجوع!

عسکری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هدانا لهذا
 الَّذِي كُنَّا
 عَلَىٰ غُرُوبٍ
 مِّنْهُ لَمَّا
 كُنَّا كَافِرِينَ